

PREMATÜR DOĞUMLARDA ANNENİN ÖYKÜSÜ VE GEBELİĞE İLİŞKİN RİSK FAKTÖRLERİNİN İNCELENMESİ

N.SOĞUKPINAR, G.KARACAN, B.KARACAN

E.Ü. Hemşirelik Yüksekokulu Araştırma Görevlileri

GİRİŞ: Gebelik yaşı 37 hafta ve altında doğan bebeklere, vücut ağırlıklarına bakılmaksızın preterm (premature, erken doğan) denir. Erken doğum yüksek perinatal mortalite ve morbidite ile birlikte olması nedeni ile obstet-ride çok önemli bir yer tutar. Ayrıca yenidoğan mortalitesinde %85'inden premature doğumlar sorumludur. Gelişmiş ülkelerdeki teknik gelişmeler nedeni ile prematürelde mortalite oranı düşük iken, ülkemizde prematürelerin büyük bir çoğunluğu kaderine bırakılmakta ve mortalite insidansları da yüksek olmaktadır. Bu noktadan hareketle; premature doğum insidansının azaltılabilmesi için doğum öncesi bakım hizmetleri içinde prema-tur doğumlarda anneye ait risk faktörlerinin tam olarak belirlenmesi gerekmektedir.

AMAÇ: Bu çalışma; prematür doğumlarda, gebeliğe ve annenin öyküsüne ilişkin risk faktörlerini araştırmak amacı ile planlanmıştır.

METOD: 1 Ocak-31 Mart 1998 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, S.B. İzmir Konak Eğitim ve Uygulama Hastanesi ve Ege SSK Kadın Hastalıkları ve Doğum Araştırma ve Uygulama Hastanesi Obstet-ri kliniklerinde 37. gestasyon haftasının altında doğum yapan toplam 150 anneye retrospektif olarak sosyo-de-mografik, obstetrik antenatal takiplerini içeren anket formu uygulanmıştır.

BULGULAR: Elde edilen çalışma verileri halen analiz aşamasındadır.

İKİZ GEBELİKTE İKİNCİ FETUSUN GECİKMİŞ DOĞUMU: OLGU

SUNUMU G.BEYDİLLİ, S.SOYDEMİR, U.EKİNCİ, Z.SAÇMA, İ.DÖLEN, A.HABERAL SSK

Ankara Doğumevi ve Kadın Hastalıkları Eğitim Hastanesi, ANKARA

Çoğul gebelikler anne ve fetus açısından tekil gebeliklere göre daha risklidir ve prenatal dönemde olduğu gibi doğum sırasında ve postnatal dönemde de özel takip gerektirir. Toplam perinatal mortalitenin %10 kadarını çoğul gebeliklerdeki mortalitenin oluşturduğu gözönüne alındığında bu durum daha da iyi anlaşılmaktadır. Çoğul gebeliklerin nadir görülen fetal komplikasyonlarından birisi de ikinci fetusun doğumundaki gecikmedir. Bu gecikme nadiren haftalarla ifade edilecek kadar uzun olabilmektedir. Eğer ilk fetus viabilite öncesinde doğmuş ise ikinci fetusun doğumunun viabilite kazanıncaya kadar geciktirilmesi gündeme gelir. Bu nedenle, ilk fetusun ölü olarak spontan vaginal yolla doğumundan 11 gün sonra koryoamionitis nedeniyle gebeliğin 33- haftasında sezaryen seksiyi ile doğurtulan canlı bebek sunuldu ve literatür gözden geçirildi.

NONREAKTİF SONUÇLANAN NONSTRES TESTİNDEN SONRA UYGULANAN HEMŞİRELİK GİRİŞİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

D.SAYINER, H.ARSLAN(Ekizler)

Doğumhane ve doğum servisleri ile, prenatal tanılama ünitelerinde çalışan tüm hemşirelerin, fetal distressi en erken dönemde tanılayarak gerekli girişimler için zaman kazanmasıyla gebe ve fetus sağlığını sürdürme fırsatını elde edeceklerdir. Bu nedenle hemşirelerin güvenilirliği yüksek ve non invaziv bir yöntem olan NST'yi bilme, gebeyi ve aileyi bu teste hazırlama, uygulama ve sonuçlarını değerlendirme, gerekli girişimleri başlatma sorumluluğunu alması ile gelişmiş ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de perinatal mortalite ve morbiditenin azaltılmasına önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Bu araştırmanın amacı, ülkemizde hemşirelerin, prenatal tanı ve testler konusunda bilgilerinin artırılması uygulamaya cesaretlendirilmesi ve en çok kullanılan testlerden biri olan NST de Nonreaktif sonuç ile karşılaşıldığında uygulanması gerekli hemşirelik girişimlerinin etkilerini incelemektir.

Araştırma grubumuzu Şişli Etfal Hastanesi 1. Kadın Doğum Kliniğine başvuran NST'si nonreaktif sonuçlanan, araştırmaya katılmaya gönüllü 105 gebe oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında vakaların obstetrik özelliklerini içeren bir form, kardiyotokografi cihazı, 50 gr. Glikoz paketleri, çalar saat kullanıldı. NST'si nonreaktif olan 105 gebeden 1. Grup 45 kişiye fetusu sarsma işlemine ek olarak glikoz verildi. II. gruptaki 30 kişiye fetusu sarsmaya ek olarak vibroakustik stimülasyon yapıldı. III. gruptaki 30 kişiye ise fetusu sarsmaya ek olarak oral glikoz verme ve vibroakustik stimülasyon girişimleri birlikte uygulandı.

Araştırmaya katılan gebelerin ortalama gebelik haftası 38.4±2.4 olarak saptandı. Girişimler sonrasında 20 dakikadaki akselerasyon sayısının gruplar ile ilişkisine bakıldığında III. Grupta uygulanan girişimlerin 20 dakikada